

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและวิจัยเอกสาร ซึ่งใช้นิตยสารภาษาไทยเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกแหล่งข้อมูลแบบเจาะจงจากนิตยสารภาษาไทยดังต่อไปนี้

1. นิตยสาร Oops!
2. นิตยสารดิฉัน
3. นิตยสารมติชน
4. นิตยสารคู่สร้างคู่สม

ในช่วงเวลา เดือนมกราคม พ.ศ. 2554 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2554 เนื้อหาจะนำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษา โดยสุ่มตัวอย่าง 1 เดือนต่อ 4 เล่ม เล่มละ 1 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 6 เดือนใช้นิตยสารทั้งหมด 24 เล่ม โดยแบ่งเป็นนิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ 6 เล่ม นิตยสารคู่สร้างคู่สม 6 เล่ม นิตยสาร Oops! 6 เล่ม และนิตยสารดิฉัน 6 เล่ม เพื่อเป็นตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์ในแต่ละประเภท การเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และตีความข้อมูล ซึ่งการสร้างและพัฒนาเครื่องมือทบทวนวัตถุประสงค์ของการวิจัย ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอ่านและจำแนกข้อมูลตามกรอบการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย บันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่าน สังเคราะห์ข้อมูลที่เก็บจากการศึกษาเอกสารในตารางบันทึกข้อมูลและ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ อัตราส่วนร้อยละ ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา พร้อมเสนอผลรายงานการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (analytical description) และใช้แบบสอบถาม โดยสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคำถามซึ่งกำหนดคำตอบไว้ล่วงหน้าให้เลือกตอบ (Close questions) และคำถามแบบเติมให้ตอบ (open questions) โดยแบ่งเนื้อหาของการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ทักษะของกรรุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นปลายเปิดของกรรุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

โดยวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากแบบสอบถาม ด้วยวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ อธิบายโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ซึ่งสรุปผลอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย” จากการศึกษาครั้งนี้พบลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย ทักษะของกรรุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ดังนี้

ลักษณะของการปนภาษาอังกฤษในนิตยสารภาษาไทย

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ลักษณะของการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยพบทั้งหมด 8 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับศัพท์ การใช้คำภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาไทย การตัดคำและการใช้คำย่อจากภาษาอังกฤษ การใช้คำทับศัพท์ควบคู่กับคำอธิบายภาษาไทย การใช้คำเขียนภาษาอังกฤษ การใช้คำเขียนภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย การซ้ำคำภาษาอังกฤษ การเรียงสลับคำภาษาอังกฤษ โดยมีการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ หรือการทับศัพท์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้คำภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาไทย ส่วนที่พบน้อยที่สุดคือการซ้ำคำภาษาอังกฤษ

จากการเก็บข้อมูลจากนิตยสารภาษาไทยเป็นเวลา 6 เดือน พบว่าการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ หรือการทับ การใช้คำภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาไทย การตัดคำและการใช้คำย่อภาษาอังกฤษ การซ้ำคำภาษาอังกฤษและการเรียงสลับคำภาษาอังกฤษ พบในหนังสือนิตยสาร Oops! มากที่สุด ส่วน การใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษควบคู่กับคำอธิบายภาษาไทย การใช้คำเขียนภาษาอังกฤษและการใช้คำเขียนภาษาอังกฤษควบคู่กับคำภาษาไทย พบในหนังสือนิตยสาร มติชนสุดสัปดาห์ มากที่สุด

การศึกษาทักษะของกรรุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

จากการศึกษาในครั้งนี้ พบจะสรุปได้ว่า

1. การสำรวจครั้งนี้มีกรรุ่มตัวอย่าง 30 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุประมาณ 15 – 20 ปี กรรุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ “พอใช้”

2. กลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติด้านบวกต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความน่าเชื่อถือ มีรสนิยมสูง มีการศึกษาสูง น่ายกย่องชมเชยและมีสถานภาพทางสังคมสูง ตามลำดับ

3. กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติด้านลบต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยว่าเป็นผู้ที่นิยมวัฒนธรรมตะวันตก, ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง, ต้องการความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง โอ้อวดความรู้, ไม่รู้คุณค่าภาษาไทยและน่ารำคาญ ตามลำดับ

4. เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติด้านบวกและด้านลบพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติด้านบวกต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยมากกว่ามีทัศนคติด้านลบต่อผู้ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย

5. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยว่าเหตุผลที่ตนเองพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเป็นเพราะว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษสื่อความหมายได้ง่ายกว่า, ทำให้รู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและขาดคำแปลในภาษาไทย

6. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเหตุผลที่คนอื่นพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเป็นเพราะว่าชื่นชมวัฒนธรรมตะวันตก เป็นการสร้างบุคลิกภาพให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมและพูดตามสมัยนิยมตามคนรอบข้าง

อภิปรายผล

การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ผู้วิจัยได้พบข้อที่น่าสนใจหลายประการ ดังนี้

ลักษณะการปนภาษาอังกฤษในนิถยสารภาษาไทย

จากการศึกษาลักษณะการปนภาษาอังกฤษในนิถยสารภาษาไทยนั้น พบว่า มีลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยทั้งหมด 8 ลักษณะ ทั้งนี้การใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับศัพท์มีใช้มากที่สุดนั้น ซึ่งเป็นการนำคำภาษาอังกฤษมาใช้โดยตรง โดยมีวิธีการถ่ายเสียงและถ่ายอักษรไทย คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ทับศัพท์นั้น โดยทั่วไปผู้ที่มีความรู้ส่วนใหญ่จะใช้พูดแทนภาษาไทย อาจเป็นเพราะว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษเหล่านั้นอาจสื่อความหมายได้ตรงตัว สั้นและกระชับกว่าคำภาษาไทย หรือคำศัพท์เหล่านั้นเป็นศัพท์เทคนิคที่ได้รับความรู้และเทคโนโลยีมาจากต่างประเทศ จึงได้มีการใช้ลักษณะการทับศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความเป็นสากลหรือคำภาษาอังกฤษบางคำแปลเป็นไทยแล้วยาวเกินไปไม่สะดวกต่อการใช้ จึงต้องใช้คำภาษาอังกฤษ และที่สำคัญคำที่นำมาทับศัพท์จะเป็นคำที่ผู้อ่านต้องรู้ภาษาอังกฤษคล่องพอสมควร ถึงจะอ่านแล้วเข้าใจได้ทั้งหมด และเมื่อคำเหล่านี้

มีการใช้บ่อยจนบุคคลทั่วไปเกิดความเคยชินแล้ว ต่อไปก็สามารถกลายเป็นคำศัพท์ที่ทุกคนแม้แต่ผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษก็เข้าใจได้ในที่สุด

การตัดคำและการใช้คำย่อในคำภาษาอังกฤษนั้นเป็นการใช้เพื่อให้่ายต่อการจดจำและประหยัดเนื้อที่ คนส่วนใหญ่นิยมพูดคำภาษาอังกฤษให้สั้นลง ตัดคำ หรือย่อคำลง เพื่อสะดวกต่อการพูดมากกว่าพูดเต็มคำ ส่วนใหญ่จะพบในบทสัมภาษณ์ดารา นักแสดง นักการเมือง หรือบุคคลที่อยู่ในวงการ เป็นการใช้ภาษาแบบไม่เป็นทางการ เหมือนการพูดคุยกันธรรมดา มากกว่า และคำที่มีการตัดคำ หรือย่อคำลง ส่วนใหญ่ผู้ที่ติดตามข่าวสารมาบ้างน่าจะเข้าใจ เช่น ชุปตาร์, เวอร์, อินเตอร์ หรือเป็นคำย่อภาษาอังกฤษที่รับมาโดยตรงจากภาษาอังกฤษ เช่น โอที, ดีเจ, วีทีอาร์ เป็นต้นดังนั้นจะพบว่าการตัดคำและการใช้คำย่อภาษาอังกฤษปนอยู่ในหนังสือนิยายสารเป็นจำนวนมาก

การใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษควบคู่กับคำอธิบายภาษาไทยพบว่านิยายสารมติดชนมีจำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษควบคู่กับคำอธิบายภาษาไทยมากที่สุดคนนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เขียนเกรงว่าผู้อ่านอาจจะไม่เข้าใจความหมายของเหล่านั้น หรือเข้าใจไม่ดีพอ หรืออาจเนื่องมาจากคำภาษาอังกฤษบางคำ อาจเป็นศัพท์เฉพาะวงการที่ผู้อ่านนอกวงการไม่เข้าใจหรืออาจเข้าใจผิดได้ เนื่องจากเป็นศัพท์ใหม่หรือเป็นศัพท์เทคนิคที่ยากและผู้อ่านยังไม่คุ้นเคย จึงทำให้ผู้เขียนขำได้ ใช้ลักษณะของการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษควบคู่กับความหมายภาษาไทย เพื่อที่จะอธิบายและขยายความของคำภาษาอังกฤษเหล่านั้นให้ผู้อ่านเข้าใจชัดเจนมากขึ้น ทั้งในลักษณะของการแปลความหมายและลักษณะของการอธิบาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านได้รู้และเข้าใจความหมายของคำเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง

คำภาษาอังกฤษที่เขียนแทนด้วยภาษาอังกฤษพบว่าในหนังสือมติดชนสุดสัปดาห์พบมากที่สุดคนนี้อาจเนื่องมาจาก คำศัพท์ส่วนใหญ่ จะเป็นชื่อขององค์กรทางการเมือง และได้รับอิทธิพลมาจากต่างประเทศโดยตรง และมักจะเขียนแทนด้วยอักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เขียนได้คาดหวังว่าผู้อ่านว่าเป็นผู้มีการศึกษาพอสมควรจึงจะเข้าใจได้นอกจากนั้นยังเป็นการแสดงถึงการมีความรู้ การมีการศึกษาของผู้เขียนข่าว เพราะคำบางคำก็สามารถใช้ภาษาไทยแทนได้ โดยที่มีความหมายดีเท่ากัน แต่การเขียนแทนด้วยภาษาอังกฤษนี้ เป็นการช่วยเพิ่มสีสันให้กับข่าว

คำภาษาอังกฤษบางคำใช้อยู่ในวงเล็บควบคู่กับคำภาษาไทยที่มาจากการเล่นคำศัพท์ภาษาอังกฤษเหล่านั้น พบในหนังสือนิยายสารมติดชนสุดสัปดาห์มากที่สุดคนนี้นั้นเป็นเพราะว่าผู้เขียนข่าวต้องการช่วยให้ผู้อ่านได้รู้และเข้าใจความหมายของคำได้มากขึ้น รวมถึงการขยายความให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นทั้งในความหมายภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

จากผลการเก็บข้อมูลพบว่าการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับ การใช้คำภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาไทย การตัดคำและการใช้คำย่อภาษาอังกฤษ การซ้ำคำภาษาอังกฤษและการเรียงสลับ

คำภาษาอังกฤษ พบในหนังสือนิตยสาร Oops! มากที่สุดนั้นอาจเป็นเพราะว่า นิตยสาร Oops! เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาหลากหลาย ทั้งในด้านบันเทิง แฟชั่น เทคโนโลยี ซึ่งทำให้การใช้ภาษาของผู้เขียนมีความเกี่ยวข้องกับคำศัพท์ในด้านต่างๆมากเป็นจำนวนมากและ การเลือกใช้ภาษาของผู้เขียนข่าวที่มีความคาดหวังกับกลุ่มเป้าหมายว่าต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษบ้างพอสมควร เพราะคำศัพท์บางคำเป็นคำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน และผู้เขียนก็ไม่ได้แปลความหมายไว้ การที่ผู้เขียนให้ความคาดหวังเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันคนไทยได้ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นได้จากเด็กไทยต้องได้รับการศึกษาภาคบังคับในการเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาต่างประเทศตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้นจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างน้อย 9 ปี จึงทำให้เด็กไทยรุ่นใหม่มีความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และในหนังสือนิตยสาร Oops! ยังมีการใช้ภาษาเขียนที่ใกล้เคียงกับภาษาพูด คือ มีการละประธาน หรือ กรรม ของประโยค มีการใช้คำที่สั้น กระชับ และมีการใช้ภาษาอังกฤษแบบใช้ร่วมกับคำภาษาไทย เช่น การดีไซน์ ช่วงโปรโมท เพลงร็อก เป็นต้น

ส่วนการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษควบคู่กับคำอธิบายภาษาไทย, การใช้คำเขียนภาษาอังกฤษและการใช้คำเขียนภาษาอังกฤษควบคู่กับคำภาษาไทย พบในหนังสือนิตยสาร มติชนสุดสัปดาห์มากที่สุดนั้นอาจเป็นเพราะว่านิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ เป็นนิตยสารที่มุ่งนำเสนอเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆที่เกิดขึ้น วิเคราะห์และวิจารณ์ข่าว ในวงกาธุรกิจ อุตสาหกรรม ข่าวสารบ้านเมือง พร้อมทั้งมีบทความและสารคดีอื่นๆ และเสนอสรุปเรื่องสำคัญอย่างกะทัดรัด แก่ผู้อ่าน ผู้อ่านส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีการศึกษา มีความทันสมัย มีอำนาจ น่าเชื่อถือ และเป็นผู้มีความรู้อย่างแท้จริง การปนภาษาอังกฤษในนิตยสารมติชนสุดสัปดาห์นั้นส่วนใหญ่จะเป็นคำศัพท์ที่ใช้เฉพาะวงการ

การใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยนั้น จะเห็นได้ว่า มีลักษณะการใช้หลายลักษณะทั้งที่เขียนด้วยตัวเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคำภาษาอังกฤษทั่วไปที่ผู้ที่มีความรู้พอสมควรนิยมใช้กันในปัจจุบัน ทั้งๆที่คำบางคำสามารถใช้ภาษาไทยมาแทนได้ และมีความหมายที่รัดกุมชัดเจนเท่าๆกันกับคำภาษาอังกฤษ แต่ผู้เขียนก็นิยมใช้คำภาษาอังกฤษซึ่งปรากฏในหลายๆลักษณะทั้งการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษแบบทับศัพท์ การใช้คำภาษาอังกฤษร่วมกับภาษาไทย ส่วนคำภาษาอังกฤษบางคำที่เป็นคำที่ยาวและคนส่วนใหญ่นิยมพูดเพียงสั้นๆ ก็พบการใช้ลักษณะของการตัดคำและการใช้คำย่อจากภาษาอังกฤษ เพื่อความสะดวก ง่ายต่อการจดจำและประหยัดเนื้อที่ในการเขียนข่าว นอกจากนี้ยังพบลักษณะการใช้คำเขียนภาษาอังกฤษซึ่งแสดงถึงการมีความรู้และมีการศึกษาของผู้เขียนข่าวในถ้อยคำต่างๆ ไปหรือสำนวนต่างๆ เพื่อเพิ่มสีสันให้กับข่าวและยังพบว่าการใช้คำเขียนภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาไทย และการใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ควบคู่กับคำอธิบายภาษาไทยนั้น ใช้ในกรณีที่เป็นศัพท์ใหม่หรือยากแก่การเข้าใจของผู้อ่าน ผู้เขียนข่าวก็จะใช้การเขียนคำอธิบายภาษาไทยควบคู่ไปด้วย เพื่อช่วยอธิบายความหมายของคำและวลีภาษาอังกฤษเหล่านั้นให้ผู้อ่าน

เข้าใจมากยิ่งขึ้น นอกการนั้นก็จะมีการนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาซ้ำกันเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญของคำนั้นตามรูปแบบของภาษาไทย และการเรียงสลับคำซึ่งในภาษาอังกฤษนั้นจะมีการนำคำขยายวางหน้าคำหลักเมื่อนำมาใช้ในภาษาไทยแล้วคำขยายนั้นจะอยู่หลังคำหลัก อย่างไรก็ตามการใช้คำที่พบในหนังสือนิศยสารภาษาไทยนั้น เป็นลักษณะของการใช้ภาษาเฉพาะบุคคลของผู้เขียนชาวแต่ละคน ในบางครั้งอาจจะมีการนำคำภาษาอังกฤษเขามาใช้ในการเขียนชาวทั้งที่จำเป็นและไม่จำเป็น รวมถึงในการเขียนชาวผู้เขียนต้องการสร้างความเป็นกันเองกับผู้อ่าน จึงอาจทำให้มีลีลาการเขียนชาวแตกต่างกันออกไปในด้านคำศัพท์และลักษณะการใช้คำภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย เป็นต้น ซึ่งผลนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นริรัตน์ สมิงแก้ว (2545) เรื่อง “การปนภาษาอังกฤษในข่าวบันเทิงในหนังสือพิมพ์ไทยรายวัน” และ สุทธิรา ว่องพานิชเจริญ (2540) เรื่อง “การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุภาคเอฟ.เอ็ม. ในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งพบว่า มีลักษณะการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุดด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะ การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหรือการทับศัพท์ สามารถสื่อความหมายได้รวดเร็ว กระชับและตรงตัว คำภาษาอังกฤษที่มักนำมาใช้ทับศัพท์ ส่วนใหญ่จะนิยมใช้ในหมู่ผู้ที่มีความรู้พอสมควร และผู้ใช้คิดว่าคำภาษาอังกฤษสามารถสื่อความหมายได้ดีกว่า เช่นคำว่า “เชียร์” ถ้าจะใช้คำภาษาไทยแทนก็คือ “ให้กำลังใจ” หรือ “สนับสนุน” จะเห็นได้ว่า คำบางคำเป็นภาษาอังกฤษเพียงเพื่อง่ายแก่เดียวแต่เมื่อพูดเป็นภาษาไทย อาจจะต้องใช้คำไทยในการอธิบายมากมาย จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เข้ามาใช้แทนคำภาษาไทยเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ จากผลการศึกษายังพบว่า การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในลักษณะต่างๆ ผู้ใช้ภาษาได้นำคำศัพท์มาใช้หลากหลายรูปแบบจากการสังเกตผู้ศึกษาเห็นว่า มีการใช้คำปนภาษาอังกฤษมาซ้ำคำโดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ เช่น แอปเปิ้ล แอปเปิ้ล แม้น แมน ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อเป็นการเน้นย้ำความหมาย และยังมีการใช้คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่มีความหมายเหมือนกันมาใช้ควบคู่กัน เช่นคำว่า ตรวจเช็ก เริ่มสตาร์ท เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจความหมายของคำนั้น ได้ถูกต้องมากขึ้น รวมถึงการสะกดคำไทยที่ใช้รูปแบบคำภาษาอังกฤษ เป็นการเติมคำลงท้ายด้วย -รี่ เหมือนการเติม S ในภาษาอังกฤษ เช่นคำว่า เพื่อชีวิตนี้ด๊าสๆ ยากส์ ซึ่งทั้งหมดนี้ถือได้ว่าเป็นตัวอย่างการใช้ภาษาแบบใหม่ และเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเนื่องจากอิทธิพลของภาษาอังกฤษ

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย

เพศ อายุ และระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลต่อการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย ในทางบวก กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่ามีแนวโน้มการใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทยมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า โดยเฉพาะเพศหญิงมีแนวโน้มในการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยมากกว่าเพศชายนั้นอาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่ากลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะเพศหญิงยัง

เป็นวัยที่อยู่ในช่วงการรับรู้และการเรียนรู้จากสิ่งมีชีวิตต่างๆ ได้ดี และยังมีอายุและประสบการณ์น้อยจึงมีความเปิดพร้อมในการรับสิ่งต่างๆ มากกว่ากลุ่มอื่น นอกจากนั้นผลการวิจัยยังพบว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงมีปริมาณการพูดภาษาอังกฤษมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

การวิเคราะห์ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ พบว่าค่าเฉลี่ยของคำถามที่วัดทัศนคติในแง่ลบมีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ยที่วัดทัศนคติในแง่บวก ยกเว้นคำถามเดียวที่วัดทัศนคติในแง่ลบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นิยมวัฒนธรรมตะวันตก กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในด้านบวกมากกว่าด้านลบ ตัวแปรทัศนคติทางด้านบวกประกอบด้วยตัวชี้วัดดังต่อไปนี้คือ การเป็นคนมีการศึกษาสูง มีความน่าเชื่อถือ มีรสนิยมสูง น่ายกย่องชมเชย มีความรู้ความสามารถ มีสถานภาพทางสังคมสูง และทัศนคติทางด้านลบประกอบด้วยตัวชี้วัดดังต่อไปนี้ คือ ต้องการให้อวดความรู้ภาษาอังกฤษ ไม่รู้คุณค่าภาษาไทย, นำราคา, ต้องการความชื่นชมจากผู้ฟัง, ต้องการความน่าเชื่อถือจากผู้ฟัง และมีความนิยมวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งผลนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราบธาดา กาลเนาวกุล (2544) เรื่อง “การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของรายการโทรทัศน์: ลักษณะ ทัศนคติ การรับรู้ และแรงจูงใจ” ซึ่งพบว่า ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษทางด้านลบมีค่าต่ำกว่าผลรวมค่าเฉลี่ยของตัวชี้วัดทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษทางด้านบวก ด้วยเช่นกัน

เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างพูดภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยจากคำถามปลายเปิด พบว่า เหตุผลหลักคือ คือความสะดวกในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นั้นแสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยนั้นจะทำให้การสื่อสารสะดวกขึ้นหรือง่ายขึ้น เพราะคำในภาษาอังกฤษสามารถสื่อความหมายได้ตรงตัวกว่า กระชับ และให้ความหมายชัดเจนกว่าภาษาไทย ทำและคำในภาษาอังกฤษหลายๆ คำเป็นคำที่คนส่วนใหญ่รู้จัก ดังนั้นเมื่อใช้คำภาษาอังกฤษเหล่านั้นในการสื่อสาร ทำให้ทุกคนมีความเข้าใจความหมายตรงกันและคำตอบของกลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็นว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ปนในภาษาไทยส่วนใหญ่จะเป็นชื่อและถ้อยคำที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือเครื่องใช้ คำยืม ศัพท์เทคนิคต่างๆ ซึ่งคำศัพท์เหล่านั้นมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในการทำงานและในภาษาไทยก็ไม่ได้บัญญัติไว้ คำบางคำมีการบัญญัติศัพท์ไว้แต่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยใช้และยังไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในภาษาไทย โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

นอกจากการที่กลุ่มตัวอย่างได้อธิบายถึงสาเหตุการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยของตนเองแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังได้กล่าวถึงสาเหตุที่ไม่เลือกใช้ภาษาไทยในการแปลความหมายโดยมองว่าคำภาษาอังกฤษในบางครั้งการแปลเป็นภาษาไทยก็อาจได้ความหมายที่ไม่ตรงตัว หรือต้องใช้ภาษาที่ยาวเยิ่นเย้อ จึงจะได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ เช่นคำว่า Mob (ม็อบ) แปลว่ากลุ่มคนจำนวนมากที่รวมตัวกัน

เพื่อประท้วง เรียกร้อง หรือแสดงความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งให้สังคมรับรู้ หรือคำว่า Phase (เฟส) แปลว่า ช่วงหรือระยะของโครงการ ฯลฯ นอกจากนี้คำภาษาอังกฤษบางคำเมื่อแปลเป็นภาษาไทย แล้วเข้าใจได้ยากหรือมีความหมายไม่ชัดเจน จึงทำให้คนส่วนใหญ่เลือกใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้ภาษาไทย

คำตอบอีกส่วนหนึ่ง แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยนั้น ต้องการเรียนรู้และพัฒนาการฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองให้มากขึ้น เพราะคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ผู้พูดจึงต้องการฝึกความชำนาญให้แก่ตนเองเพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์และสามารถใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติได้ คำภาษาอังกฤษที่ใช้บางคำเป็นคำที่คุ้นหู และกลุ่มตัวอย่างใช้บ่อยในชีวิตประจำวันจนเกิดเป็นความเคยชินและนำมาใช้ในการพูดโดยไม่ตั้งใจเช่นคำว่า โอเค ที่วี บ่ายบาย เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างบางส่วนกล่าวว่าตนได้ยืมการใช้คำเหล่านั้นจากคนรอบข้าง หรือจากสื่อต่างๆ และแสดงความคิดเห็นว่าการพูดภาษาอังกฤษของตนเพราะเห็นว่าเท่ โก้หรูนอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็นว่าการพูดภาษาอังกฤษของตนเพื่อต้องการสร้างความบันเทิง ทำให้ได้อารมณ์สนุกสนาน และเป็นการสร้างอารมณ์ขัน ส่วนใหญ่จะใช้พูดกันในกลุ่มเพื่อนฝูงที่เป็นกันเอง

นอกจากนี้การศึกษาครั้งนี้ยังวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นจากคำถามปลายเปิด และผลการสังเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าการที่ผู้อื่นพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษนั้น เป็นเพราะว่าต้องการแสดงให้ผู้อื่นรู้ว่าตนเองมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หรือเป็นคนทันสมัย มีความโก้เก๋ ช่วยสร้างบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าชื่นชม น่ายกย่อง แสดงความเหนือกว่าผู้ฟัง ซึ่งเป็นคำตอบที่แสดงเหตุผลในการพูดภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยของผู้คนมากที่สุด และคำตอบของกลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็นทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างว่ามาจากความนิยมภาษาอังกฤษ เพราะมีความชื่นชมวัฒนธรรมตะวันตก โดยพยายามใช้ภาษาอังกฤษหรือต้องการใช้ภาษาอังกฤษแทนภาษาไทย

การพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นคือ พูดตามคำนิยมที่ได้รับจากคนรอบข้าง หรือต้องการเลียนแบบคาราหรือพิธีกร หรือพูดตามแฟชั่น นอกจากนี้คำตอบบางส่วนยังชี้ให้เห็นว่าภาษาอังกฤษที่ใช้ปนในภาษาไทยนั้น ทำให้เกิดการสื่อสารได้ง่ายกว่า เพราะคำภาษาอังกฤษมีความหมายที่ชัดเจน กระชับ และสะดวกในการอธิบายหรือสื่อความหมายมากกว่าการใช้ภาษาไทย

สาเหตุอีกประการหนึ่งในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของผู้คนที่กลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่าต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือฝึกความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะถือว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้ติดต่อสื่อสารทั่วโลก สาเหตุรองลงมาคือเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษ

ปะปนในภาษาไทยเนื่องจากเกิดความเคยชินกับคำบางคำที่ใช้จนติดปากหรือเป็นนิสัย เช่น โอเค หรือ แทงกิว เป็นต้น และยังอธิบายถึงสาเหตุของการไม่เลือกใช้ภาษาไทยทั้งๆที่มีคำแปล เพราะเห็นว่า คำภาษาอังกฤษบางคำแปลเป็นภาษาไทยแล้วมีความหมายไม่ตรงตัว ไม่ครอบคลุมความหมายทั้งหมดที่ต้องการ และไม่สามารถหาคำไทยคำใดที่มีความหมายเท่าเทียมกันมาใช้แทนคำภาษาอังกฤษได้

คำตอบของกลุ่มตัวอย่างสะท้อนทัศนคติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย ของผู้อื่นคือ คำภาษาอังกฤษบางคำขาดคำแปลในภาษาไทย หรือเมื่อแปลเป็นภาษาไทยก็อาจได้ ความหมายที่ไม่ตรงตัว หรือต้องใช้ภาษาที่ยาวเยิ่นเย้อ จึงจะ ได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ นอกจากนี้คำ ภาษาอังกฤษบางคำเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วเข้าใจได้ยากหรือมีความหมายไม่ชัดเจน จึงทำให้คน ส่วนใหญ่เลือกใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้ภาษาไทย

นอกจากนี้ยังมีคำตอบบางส่วนกล่าวว่าผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ อย่างแท้จริงคือผู้ที่เป็นลูกครึ่ง พูดภาษาไทยได้ไม่คล่อง และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาจาก ต่างประเทศเป็นระยะเวลานานจึงทำให้มีความรู้ภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารได้คล่อง

เหตุผลประการสุดท้ายที่พบจากการวิเคราะห์คำตอบคือ มีการใช้คำภาษาอังกฤษ ปนในภาษาไทยเพื่อความสนุกสนาน เป็นการพูดเล่นหรือพูดตลกกับเพื่อนในกลุ่ม

หากพิจารณาคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างได้ให้ในการอธิบายถึงสาเหตุในการพูดภาษาอังกฤษ ปนในภาษาไทย โดยเปรียบเทียบคำตอบสำหรับตนเองและคำตอบสำหรับผู้อื่นแล้ว จะพบว่าคำตอบ สำหรับผู้อื่นมีปริมาณมากกว่าคำตอบของตนเอง นอกจากนี้เนื้อหาและสัดส่วนของคำตอบมีความ แตกต่างกัน คือ คำตอบที่อธิบายถึงสาเหตุหรือแรงจูงใจในการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษของตนเองมี ลักษณะมาจากความจำเป็นจากปัจจัยภายนอกเช่น ข้อจำกัดเรื่องการแปล หรือปัจจัยภายใน คือความ ต้องการฝึกความชำนาญ และเกิดความเคยชิน นอกจากนี้ปัจจัยที่มาจากภายในยังแสดงถึงความคิด ในด้านบวกของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ ซึ่งในทางตรงกันข้าม คำตอบ ที่กลุ่มตัวอย่างให้ในการอธิบายถึงสาเหตุในการพูดภาษาอังกฤษปนภาษาไทยของผู้อื่นนั้น แม้จะประกอบ ไปด้วยปัจจัยภายนอกและภายใน ยังสะท้อนให้เห็นความคิดในด้านลบ เช่น เป็นการชื่นชมวัฒนธรรม ตะวันตก เป็นการ โอ้อวดว่าเป็นผู้มีความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งความคิดเห็นในเชิงลบนี้ไม่ปรากฏในคำตอบที่ อธิบายถึงสาเหตุการพูดภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยของตนเอง

อาจสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมองเห็นว่าการที่ตนเองใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่เนื่องมาจากความจำเป็นที่ต้องใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพ และ มองเห็นว่าการที่ผู้อื่นพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษนั้น ไม่ใช่มีสาเหตุมาจากความจำเป็นเพียงอย่าง เดียวแต่มีสาเหตุอื่นสำคัญมากกว่าคือ ต้องการสร้างภาพลักษณ์และสะท้อนค่านิยมด้านตะวันตก

ผลการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องผลกระทบต่อบุคคลอื่นดังที่ ปรารธนา กาลเนาวกุล (2544) อธิบายว่า คนส่วนใหญ่มักจะประเมินเนื้อหาของสื่อว่าส่งผลกระทบในแง่ลบมากกว่าตนเอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษปนในภาษาไทย ส่งผลกระทบต่อตนเองน้อยที่สุด และหากพิจารณาถึงผลกระทบในแง่บวกแล้ว ผลกระทบนี้จะเกิดขึ้นกับตนเองมากกว่าผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูและผู้ปกครองควรให้คำแนะนำกับเด็กและเยาวชนขณะอ่านนิยายสาร
2. ครูผู้ปกครองและผู้ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนควรเป็นแบบอย่างในการใช้

ภาษาไทย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการปนภาษาอังกฤษในนิยายสารภาษาไทย คือ นิยายสารOops! นิยายสารดิฉัน นิยายสารมดชน นิยายสารคู่สร้างคู่สม เท่านั้น จึงน่าจะศึกษาในสื่อประเภทอื่นว่ามีลักษณะอย่างไร
2. การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงตัวภาษาเท่านั้นจึงน่าจะศึกษาถึงตัวผู้ใช้ภาษาว่ามีสถานภาพทางการศึกษา หรือประสบการณ์ในต่างประเทศมากน้อยเพียงใด